4-а Неділя по Зісланні Св. Духа; Усіх святих українського народу. Різдво чесного і славного пророка, предтечі і хрестителя Івана - 24 червня

Тропар (глас 3): Нехай веселяться небеснії, нехай радуються земляни,* бо показав владу рукою Своєю Господь,* Він смертю смерть подолав,* первістоком з-поміж мертвих став,* визволив нас із глибин аду,* і подав світові велику милість.

Тропар (глас 4): Христославні князі і святителі,* преподобні і мученики, і незламні ісповідники* всіх часів християнської України,* моліть Христа Бога, щоб він споглянув ласкавим оком на наш народ,* і дав йому ласку витривати у вірі,* і щоб спаслися душі богомольних вірних,* що вшановують священну вашу пам'ять.

Тропар (глас 4): Пророче і предтече пришестя Христового,* достойно звеличати тебе не в силі ми, що любов'ю тебе почитаємо,* бо неплідність матері і отча безгласність розрішилися славним* і чесним твоїм різдвом* – і воплочення Сина Божого світові проповідується.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 4): Ясними світилами ви сяєте,* Богом натхненні праведники нашої церкви,* і прикладом заохотливим служите* громадам вірних по всьому християнському світі.* Тому-то в покорі схиляємо перед вами наші голови,* дякуючи великому і вселаскавому Богові,* що вчинив вас нашими заступниками в небі* і молільниками за душі наші.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 3): Перше неплідна, нині Христового родить Предтечу,* і що є сповненням усякого пророцтва;* бо Кого пророки проповідували,* на Того він у Йордані руку поклав* і явився Божого Слова пророк, проповідник, водночас і Предтеча.

Fourth Sunday after Pentecost: All Saints of Kyvian-Rus'; The Nativity of the Honorable and Glorious Prophet John Forerunner and Baptist of Christ – June 17

Text from "The Divine Liturgy: An Anthology for Worship"; Pg. 581 (Sunday) & 845 (St. John)

Troparion (Tone 3): Let the heavens be glad, let the earth rejoice,* for the Lord has done a mighty deed with his arm.* He trampled death by death; He became the first born of the dead;* He saved us from the abyss of Hades* and granted great mercy to the world.

Troparion (Tone 4): O you, who glorified Christ:* princes and bishops,* monastics and martyrs,* and steadfast confessors of Christian Ukraine throughout all times,* pray Christ God to look with favour on our people* and to grant them the grace to persevere in the faith* that the souls of prayerful faithful* who revere your sacred memory* may be saved.

Troparion (Tone 4): O Prophet and forerunner of the coming of Christ,* we, who lovingly honour you are at a loss to praise you worthily;* for your mother's barrenness and your father's silence* were both ended by your honoured and glorious birth,* and the incarnation of the Son of God* is preached to the whole world.

+Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit.

Kontakion (Tone 4): You shine as bright beacons,* O God-inspired and righteous saints of our Church.* By your encouraging example* you serve communities of faithful throughout the Christian world.* Therefore we humbly bow our heads to you* thanking our great and all-gracious God,* Who has made you our intercessors in heaven,* where you pray for our souls.

Now and for ever and ever. Amen.

Kontakion (Tone 3): She who once was barren gives birth today to the Forerunner of Christ,* who will fulfill every prophecy.* In the Jordan he placed his hand upon the One Whom the prophets foretold* and thus was shown to be the prophet, the herald,* and the Forerunner of the Word of God.

Прокімен (глас 3): Співайте Богові нашому, співайте;* співайте цареві нашому, співайте (Пс 46,7).

Стих: Всі народи, заплещіть руками, кликніть до Бога голосом радости (Пс 46,2).

Прокімен (глас 7): Возвеселиться праведник у Господі* і уповає на нього (Пс 63,11).

***Апостол: (Рм 6,18-23)* (Неділя):** *Браття*, звільнившися від гріха, стали слугами праведности. Я говорю по-людському, через неміч вашого тіла. Бо так, як ви колись віддавали ваші члени на служіння нечистоті і беззаконню, щоб жити беззаконно, так тепер віддайте ваші члени на служіння праведності, на освячення. Коли ж ви були слугами гріха, ви були вільні від праведности. Які ж плоди ви тоді мали? Того ви тепер соромитеся, бо кінець їхній – смерть. Тепер же, звільнившися від гріха і ставши слугами Богові, маєте ваш плід на освячення, а кінець – життя вічне. Бо заплата за гріх – смерть, а дар ласки Божої – життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашім.

Апостол: (Рм 13,11-14,4) (Івана): *Браття*, тепер ближче нас спасіння, ніж тоді, як ми увірували. Ніч проминула, день наблизився. Відкиньмо, отже, вчинки темряви й одягнімось у зброю світла. Як день, – поводьмося чесно: не в ненажерстві та пияцтві, не в перелюбі та розпусті, не у сварні та заздрощах; але вдягніться у Господа Ісуса Христа і не дбайте про тіло задля похотей. Слабкого в вірі приймайте, не вступаючи з ним у суперечки. Один вірить, що можна все їсти, а слабкий (у вірі) їсть городину. Хто їсть, хай тим, що не їсть, не гордує; а хто не їсть, хай того, що їсть, не судить, бо Бог його прийняв. Ти хто такий, що чужого слугу судиш? Своєму господареві стоїть він або падає; а стоятиме, бо Господь має силу втримати його.

Prokimenon (Tone 3): Sing to our God, sing;* sing to our King, sing (Ps 46:7).

verse: Rejoice in the Lord, O you just; praise befits the righteous (Ps 32:1).

Prokimenon (Tone 7): The just man shall be glad in the Lord,* and shall hope in Him (Ps 63:11).

Epistle: (Romans 6:18-23) (Sunday): *Brethren*, having been set free from sin, have become slaves of righteousness. I am speaking in human terms because of your natural limitations. For just as you once presented your members as slaves to impurity and to greater and greater iniquity, so now present your members as slaves to righteousness for sanctification. When you were slaves of sin, you were free in regard to righteousness. So what advantage did you then get from the things of which you now are ashamed? The end of those things is death. But now that you have been freed from sin and enslaved to God, the advantage you get is sanctification. The end is eternal life. For the wages of sin is death, but the free gift of God is eternal life in Christ Jesus our Lord.

Epistle: (Romans 13:11-14:4)(St. John): *Brethren*, salvation is nearer to us now than when we became believers; the night is far gone, the day is near. Let us then lay aside the works of darkness and put on the armour of light; let us live honourably as in the day, not in revelling and drunkenness, not in debauchery and licentiousness, not in quarrelling and jealousy. Instead, put on the Lord Jesus Christ, and make no provision for the flesh, to gratify its desires. Welcome those who are weak in faith, but not for the purpose of quarrelling over opinions. Some believe in eating anything, while the weak eat only vegetables. Those who eat must not despise those who abstain, and those who abstain must not pass judgement on those who eat; for God has welcomed them. Who are you to pass judgement on servants of another? It is before their own lord that they stand or fall. And they will be upheld, for the Lord is able to make them stand.

Апостол: (Рм 8,28-39) (*Святих*): *Браття*, ми знаємо, що тим, які люблять Бога, – покликаним за його постановою, усе співдіє на добро. Бо яких він передбачив, тих наперед призначив, щоб були подібні до образу Сина його, щоб він був первородний між багатьма братами; яких же наперед призначив, тих і покликав; а яких покликав, тих оправдав; яких же оправдав, тих і прославив. Що скажемо на це? Коли Бог за нас, хто проти нас? Він власного Сина свого не пощадив, а видав його за всіх нас, – як же разом із ним не подарує нам усього? Хто буде винуватити вибраних Божих? Бог – той, що оправдує; хто ж той, що засудить? Христос Ісус, який умер, ба й воскрес, що по правиці Божій, – він заступається за нас. Хто нас відлучить від Христової любови? Горе чи утиск, чи переслідування, чи голод, чи нагота, чи небезпека, чи меч? Як написано: «За тебе нас увесь день убивають, уважають нас за овець (призначених) на заріз.» Але в усьому цьому ми маємо повну перемогу завдяки тому, хто полюбив нас. Бо я певний, що ні смерть, ні життя, ні ангели, ні князівства, ні теперішнє, ні майбутнє, ні сили ні висота, ні глибина, ані інше якесь створіння не зможе нас відлучити від Божої любови, що в Христі Ісусі, Господі нашім.

Алилуя (глас 3):
Стих: На тебе, Господи, уповаю, щоб не осоромитися навіки (Пс 30,2).
Стих: Будь мені Богом захисником і домом пристановища, щоб спасти мене (Пс 30,3).
Стих: Благословен Господь, Бог Ізраїлів, що посітив і сотворив ізбавління людям своїм (Лк 1,68).

Євангеліє: (Мт 8,5-13) (*Неділя*): *У той час, коли Ісус увійшов* у Капернаум, приступив до нього сотник, благаючи його словами: "Господи, слуга мій лежить дома розслаблений і мучиться тяжко." Ісус каже до нього: "Я прийду й оздоровлю його." Тоді сотник у відповідь мовив: "Господи, я недостойний, щоб ти ввійшов під мою покрівлю, але скажи лише слово і слуга мій видужає. Бо і я теж підвладний чоловік, маю вояків під собою, і кажу цьому: Іди, – і йде, а тому: Ходи,

Epistle: (Romans 8:28-39)(Saints): *Brethren*, we know that all things work together for good for those who love God, who are called according to his purpose. For those whom he foreknew he also predestined to be conformed to the image of his Son, in order that he might be the firstborn within a large family. And those whom he predestined he also called; and those whom he called he also justified; and those whom he justified he also glorified. What then are we to say about these things? If God is for us, who is against us? He who did not withhold his own Son, but gave him up for all of us, will he not with him also give us everything else? Who will bring any charge against God's elect? It is God who justifies. Who is to condemn? It is Christ Jesus, who died, yes, who was raised, who is at the right hand of God, who indeed intercedes for us. Who will separate us from the love of Christ? Will hardship, or distress, or persecution, or famine, or nakedness, or peril, or sword? As it is written, 'For your sake we are being killed all day long; we are accounted as sheep to be slaughtered.' No, in all these things we are more than conquerors through him who loved us. For I am convinced that neither death, nor life, nor angels, nor rulers, nor things present, nor things to come, nor powers, nor height, nor depth, nor anything else in all creation, will be able to separate us from the love of God in Christ Jesus our Lord.

Alleluia (Tone 3):
verse: In You, O Lord, have I hoped that I may not be put to shame for ever (Ps 30:2).
verse: Be a protector unto me, O God, and a house of refuge to save me (Ps 30:3).
verse: Blessed be the Lord God of Israel, for He has visited His people and redemmed them (Lk 1:68).

Gospel: (Matthew 8:5-13) (Sunday): *At that time Jesus entered* Capernaum, a centurion came to him, appealing to him and saying, 'Lord, my servant is lying at home paralysed, in terrible distress.' And he said to him, 'I will come and cure him.' The centurion answered, 'Lord, I am not worthy to have you come under my roof; but only speak the word, and my servant will be healed. For I also am a man under authority, with soldiers under me; and I say to one, "Go", and he goes,

– і приходить; і слузі моєму: Зроби це, – і він робить." Почувши це Ісус, здивувався і сказав тим, що за ним ішли: "Істинно кажу вам: Ні в кого в Ізраїлі я не знайшов такої віри. Кажу вам, що багато прийде зо сходу й заходу, і засядуть з Авраамом, Ісааком та Яковом у Царстві Небеснім, а сини царства будуть викинуті геть у темряву кромішню, де буде плач і скрегіт зубів." І сказав Ісус сотникові: "Йди, хай тобі станеться за твоєю вірою!" І видужав слуга тієї ж години.

Євангеліє: (Лк 1,1-25. 57-68. 76. 80) (Івана): Тому, що багато хто брався скласти оповідання про речі, які сталися між нами, як то нам передали ті, що були від початку наочними свідками й слугами Слова, вирішив і я, вивідавши про все докладно від початків, тобі написати за порядком, високодостойний Теофіле, щоб ти знав стійкість науки, яку ти прийняв. Був за часів Ірода, царя юдейського, один священик, на ім'я Захарія, з черги Авії, та його жінка з дочок Арона, на ім'я Єлисавета. Вони були обидвоє справедливі перед Богом і виконували всі заповіді та накази Господні бездоганно. Але були бездітні, бо Єлисавета була безплідна, і вони обидвоє були в літах похилі. І ось одного разу, коли Захарія за порядком своєї черги служив перед Богом, згідно зо звичаєм священичої служби, випав на нього жереб увійти в святилище Господнє і покадити. А вся сила народу під час кадіння молилася знадвору. Тоді з'явивсь йому ангел Господній, ставши праворуч кадильного жертовника. Захарія, побачивши його, стривожився, і страх напав на нього. Ангел же сказав до нього: "Не бійся, Захаріє, бо твоя молитва вислухана; жінка твоя Єлисавета породить тобі сина, і ти даси йому ім'я Йоан. І буде тобі радість і веселість, і багато з його народження радітимуть; бо він буде великий в очах Господніх; не питиме ні вина, ні напою п'янкого, і сповниться Духом святим вже з лона матері своєї, і багато синів Ізраїля наверне до Господа, їхнього Бога. І сам він ітиме перед ним з духом та силою Іллі, щоб навернути серця батьків до дітей і неслухняних до мудрости праведних, щоб приготувати Господеві народ прихильний." Захарія ж сказав до ангела: "По чому знатиму це? Я бо старий, і жінка моя на схилі свого віку." Ангел озвавсь до нього: "Я Гавриїл, що стою перед Богом, і мене послано з тобою говорити та принести тобі цю благовість. І ось замовкнеш і не зможеш говорити

and to another, "Come", and he comes, and to my slave, "Do this", and the slave does it.' When Jesus heard him, he was amazed and said to those who followed him, 'Truly I tell you, in no one in Israel have I found such faith. I tell you, many will come from east and west and will eat with Abraham and Isaac and Jacob in the kingdom of heaven, while the heirs of the kingdom will be thrown into the outer darkness, where there will be weeping and gnashing of teeth.' And to the centurion Jesus said, 'Go; let it be done for you according to your faith.' And the servant was healed in that hour.

Gospel: (Luke 1:1-25, 57-68, 76, 80)(St. John): Since many have undertaken to set down an orderly account of the events that have been fulfilled among us, just as they were handed on to us by those who from the beginning were eyewitnesses and servants of the word, I too decided, after investigating everything carefully from the very first, to write an orderly account for you, most excellent Theophilus, so that you may know the truth concerning the things about which you have been instructed. In the days of King Herod of Judea, there was a priest named Zechariah, who belonged to the priestly order of Abijah. His wife was a descendant of Aaron, and her name was Elizabeth. Both of them were righteous before God, living blamelessly according to all the commandments and regulations of the Lord. But they had no children, because Elizabeth was barren, and both were getting on in years. Once when he was serving as priest before God and his section was on duty, he was chosen by lot, according to the custom of the priesthood, to enter the sanctuary of the Lord and offer incense. Now at the time of the incense-offering, the whole assembly of the people was praying outside. Then there appeared to him an angel of the Lord, standing at the right side of the altar of incense. When Zechariah saw him, he was terrified; and fear overwhelmed him. But the angel said to him, 'Do not be afraid, Zechariah, for your prayer has been heard. Your wife Elizabeth will bear you a son, and you will name him John. You will have joy and gladness, and many will rejoice at his birth, for he will be great in the sight of the Lord. He must never drink wine or strong drink; even before his birth he will be filled with the Holy Spirit. He will turn many of the people of Israel to the Lord their God. With the spirit and power of Elijah he will go before him, to turn the hearts of parents to their children, and the disobedient to the wisdom of the righteous, to make ready a people

аж до дня, коли це здійсниться, за те, що ти не повірив словам моїм, які здійсняться свого часу." Люди ж чекали Захарії і дивувались, що він так забарився у святині. Коли ж він вийшов, не міг до них говорити, і вони зрозуміли, що він видіння бачив у святині. Він же давав їм знаки й зостався німий. А як скінчилися дні його служби, він повернувся до свого дому. Після тих днів зачала Єлисавета, його жінка, й таїлася п'ять місяців, кажучи: "Так учинив мені Господь у ці дні, коли зглянувся, щоб зняти мою ганьбу між людьми."

Тим часом настав Єлисаветі час родити, і вона вродила сина. Її сусіди та родина почули, що Господь виявив їй своє велике милосердя, і радувалися з нею. Восьмого дня прийшли обрізати хлоп'я і хотіли назвати його ім'ям його батька – Захарія; його ж мати заговорила, кажучи: "Ні, він зватись буде Йоан."Кажуть до неї: "Та у твоїй родині нема нікого, хто звався б таким ім'ям." І знаками спитали його батька, як би хотів, щоб той назвався. І попросивши табличку, він написав: "Йоан – його ім'я." Всі тому дивувались. Тієї ж хвилини відкрились його уста і язик розв'язався, і він почав говорити та благословити Бога. І страх напав на всіх їхніх сусідів; по всіх гірських околицях Юдеї про все це говорили. Усі, що про те чули, берегли в своїм серці й казали між собою: "Що воно з того хлоп'яти буде?" І справді рука Господня була з ним. А Захарія, його батько, сповнився Святим Духом і почав пророкувати: "Благословен Господь, Бог Ізраїля, що навідався і звільнив народ свій. А ти, дитино, пророком Вишнього назвешся, бо ти ходитимеш перед Господом, щоб приготувати йому дорогу." Дитя ж росло й скріплялося на дусі та перебувало в пустині аж до дня свого об'явлення Ізраїлеві.

Євангеліє: (Мт 5,1-16) **(Святих):** *У той час Ісус зійшов* на гору. І коли він сів, підійшли до нього його учні; а він, відкривши уста, почав навчати їх:

prepared for the Lord.' Zechariah said to the angel, 'How will I know that this is so? For I am an old man, and my wife is getting on in years.' The angel replied, 'I am Gabriel. I stand in the presence of God, and I have been sent to speak to you and to bring you this good news. But now, because you did not believe my words, which will be fulfilled in their time, you will become mute, unable to speak, until the day these things occur.' Meanwhile, the people were waiting for Zechariah, and wondered at his delay in the sanctuary. When he did come out, he could not speak to them, and they realized that he had seen a vision in the sanctuary. He kept motioning to them and remained unable to speak. When his time of service was ended, he went to his home. After those days his wife Elizabeth conceived, and for five months she remained in seclusion. She said, 'This is what the Lord has done for me when he looked favourably on me and took away the disgrace I have endured among my people.' Now the time came for Elizabeth to give birth, and she bore a son. Her neighbours and relatives heard that the Lord had shown his great mercy to her, and they rejoiced with her. On the eighth day they came to circumcise the child, and they were going to name him Zechariah after his father. But his mother said, 'No; he is to be called John.' They said to her, 'None of your relatives has this name.' Then they began motioning to his father to find out what name he wanted to give him. He asked for a writing-tablet and wrote, 'His name is John.' And all of them were amazed. Immediately his mouth was opened and his tongue freed, and he began to speak, praising God. Fear came over all their neighbours, and all these things were talked about throughout the entire hill country of Judea. All who heard them pondered them and said, 'What then will this child become?' For, indeed, the hand of the Lord was with him. Then his father Zechariah was filled with the Holy Spirit and spoke this prophecy: 'Blessed be the Lord God of Israel, for he has looked favourably on his people and redeemed them. And you, child, will be called the prophet of the Most High; for you will go before the Lord to prepare his ways. The child grew and became strong in spirit, and he was in the wilderness until the day he appeared publicly to Israel.

Gospel: (Matthew 5:1-16)(Saints): When Jesus saw the crowds, he went up the mountain; and after he sat down, his disciples came to him. Then he began to speak, and taught them, saying:

“Блаженні вбогі духом, бо їхнє Царство Небесне.
Блаженні тихі, бо вони успадкують землю.
Блаженні засмучені, бо будуть утішені.
Блаженні голодні та спраглі справедливости, бо вони наситяться.
Блаженні милосердні, бо вони зазнають милосердя.
Блаженні чисті серцем, бо вони побачать Бога.
Блаженні миротворці, бо вони синами Божими назвуться.
Блаженні переслідувані за правду, бо їхнє Царство Небесне.
Блаженні ви, коли вас будуть зневажати, гонити та виговорювати всяке лихо на вас, обмовляючи мене ради. Радійте й веселіться, бо нагорода ваша велика на небі; так бо переслідували пророків, які були перед вами.

Ви – сіль землі. Коли ж сіль звітріє, чим її солоною зробити? Ні на що не придатна більше, хіба – викинути її геть, щоб топтали люди.
Ви – світло світу. Не може сховатись місто, що лежить на верху гори. І не запалюють світла та й не ставлять його під посудиною, лише на свічник, і воно світить усім у хаті. Так нехай світить перед людьми ваше світло, щоб вони, бачивши ваші добрі вчинки, прославляли вашого Отця, що на небі.

Замість Достойно: Величай, душе моя, чесне різдво Христового хрестителя і предтечі – Івана.

Ірмос (глас 4): Сокровенне Боже несказанне таїнство в тобі явним стається, Діво Пречистая, Бог бо з тебе воплотився з-за милосердя. Тому тебе як Богородицю величаємо.

***Причасний*:** Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах (Пс 148,1).

***Другий*:** Пам’ять праведного буде вічна,* лихої слави він не лякається (Пс 111,6-7). Алилуя *(x3)*.

‘Blessed are the poor in spirit, for theirs is the kingdom of heaven.
‘Blessed are those who mourn, for they will be comforted.
‘Blessed are the meek, for they will inherit the earth.
‘Blessed are those who hunger and thirst for righteousness, for they will be filled.
‘Blessed are the merciful, for they will receive mercy.
‘Blessed are the pure in heart, for they will see God.
‘Blessed are the peacemakers, for they will be called children of God.
‘Blessed are those who are persecuted for righteousness’ sake, for theirs is the kingdom of heaven.
‘Blessed are you when people revile you and persecute you and utter all kinds of evil against you falsely on my account. Rejoice and be glad, for your reward is great in heaven, for in the same way they persecuted the prophets who were before you.

‘You are the salt of the earth; but if salt has lost its taste, how can its saltiness be restored? It is no longer good for anything, but is thrown out and trampled under foot. ‘You are the light of the world. A city built on a hill cannot be hidden. No one after lighting a lamp puts it under the bushel basket, but on the lampstand, and it gives light to all in the house. In the same way, let your light shine before others, so that they may see your good works and give glory to your Father in heaven.

Instead of **“It is truly...”:** O my soul, magnify the precious birth of Christ’s baptist and forerunner John.

Irmos (Tone 4): Words cannot express the hidden, divine, ineffable mystery that is clearly fulfilled in you, Virgin immaculate, for because of His loving mercy God became flesh of you. And therefore as Mother of God, we magnify you.

Communion Verse: Praise the Lord from the heavens;* praise Him in the highest (Ps 148:1).

Second Communion Verse: The just man shall be in everlasting remembrance; of evil hearsay he shall have no fear (Ps 111:6-7). Alleluia! *(3x)*